

ידי השינה בסוכה יקל קדושת הסוכה בעיניהם⁷¹ ואולי אף יבואו לידי "ביזוי מצוה" בתוך שינתם או מסביב לשינתם ו"יהיו מצות בזויות" ח"ו⁷² וזה גורם להם שלא ירגישו בנוח ולא יערב עליהם שינתם בסוכה, והרי קיי"ל דהמצטער פטור מן הסוכה.

בשיחותיו ביאר רבינו את הקשר בין ה"אור מקיף" והצער בענין אחר. רבותינו נשיאנו שהיו צדיקים גדולים, קדושי עליון, הרגישו את עוצם הקדושה בהסוכה, בבחינת "מה נורא המקום הזה", ולא היו יכולים לישון (במנוחה) בתוך הסוכה. "ופשיטא אז דאס איז על פי הלכה ובפשטות: ער לייגט זיך שלאפן בסוכה און ער קען ניט איינשלאפן ווערן בשום אופן, איז ע"פ שו"ע בפשטות אז ער גייט שלאפן בביתו. און אויב בא עם איז זיכער

שהוא דבר השווה לכל נפש כערכנו. אבל הצדיקים אלו אשר רחצו מצואתם ומדקדקים על עצמם כחוט השערה וודאי לא הי' כוונתו ז"ל עליהם לבטל אותם מלהתפלל נוסחא זו שכתב הבית יוסף, ואלו ואלו דברי אלקים חיים. ואם תקשה לך הלא יש כמה אנשים שאינם במדרגה זו כאשר כתבתי ואעפ"כ מתפללים נוסחא זו ומתחברים לחסידים עליונים וגם הם נקראים בשם חסידים הנני אומר לך, הנה מצינו בשירת הים שכתוב (בשלח יד, לא) ויאמינו בה' ובמשה עבדו, ומה לנו מזה שישראל האמינו במשה, הגם שהשם יתברך הבטיח למשה (יתרו יט, יט) וגם בך יאמינו לעולם, מה לו למשה רבינו מזה וכי רצונו הי' שיאמינו ישראל בו הלא לא הי' חפץ רק שיאמינו בה'. אמנם התורה הקדושה השמיענו בזה דבר גדול והוכרחו על כרחם להאמין במשה, דהנה כוונת המקום הי' בהוציאנו ממצרים שנקבל התורה והוכרחו לצרוף הכסף מזוקק שבעתים ולכך היו כל אלו המאורעות קריעת ים סוף ושאר כל הניסים ומשה רבינו עליו השלום הי' מקדש עצמו עד שבא למדריגת הנבואה ועלה למרום והוריד תורה לישראל. והנה כל ישראל לא היו יכולים בוודאי שיהיו כולם במדריגה זו של משה ושיקבלו התורה על פי מדריגת הנבואה אך מחמת שהאמינו במשה והתקשרו בו הי' משפיע עליהם רוח קדושה והי' כאלו הם גם כן במדריגה זו ועל ידי זה יכלו כולם לקבל התורה על ידי אחדות והתקשרות למשה והנמשל מובן מאליו, עכ"ל.

71. ויעוין "ראשית חכמה" שער הקדושה פ"ד (סל"ד וסל"ה) - הו"ד בקיצור בשל"ה הקדוש במסכת סוכה שלו קרוב לתחלתו) בהמשך למ"ש בענין קדושת בית הכנסת: וכן הי' מנהג מורי ע"ה שלא לדבר בתוך הסוכה בימי חג הסוכות אלא בדברי תורה כי מצות סוכה קדושתה גדולה והעד שעצי סוכה חל עליהם קדושה ואסורים כל שבעה כמו שאמרו רבותינו ז"ל וכן מצינו שפירש רשב"י ע"ה... הרי שאדם בתוך הסוכה מוקף מאויר קדושה וכמה קדושות יש בה כמבואר, ולכן ראוי להתרחק משיחה והיתול אלא יקיים וגילו ברעדה".

72. ויש להעיר שבקובץ "אור תורה" גליון שכ"א (תשרי תשנ"ה) סימן ד' ענף ה' העלה הרב ישראל פיינהנדלר שליט"א שאסור מדינא [!] להפיח בסוכה [אם לא כשישן ואנוס הוא בדבר]: (א) ע"פ פס"ד הרמ"א הנ"ל שאסור לעשות שום תשמיש בזוי בהסוכה. (ב) מק"ז: "ומה תפילין שמותר להשתין כשהם עליו (או"ח סמ"ג ס"א) ובכל זאת אסור להפיח בהם, סוכה שאסור אפילו להשתין בה (משנ"ב סתרל"ט סק"ט - וראה הערה 69) לא כל שכן שאסור להפיח בה". [וע"ש עוד קל וחומר מהא דקיימא לן בהלכות יום הכיפורים סימן תרי"ט שמי שישן בבית הכנסת בליל יום הכיפורים יישן רחוק מן הארון שמא יבא לידי הפחה, "הרי שאפילו בקרבת מקום קדוש אסור להפיח, וכל שכן בתוך הסוכה שהוא בתוך הסוכה עצמו"]. והנה אע"פ שיש מקום גדול לחלוק על כל ראיותיו [ואכמ"ל בזה], וגם הוא בעצמו הביא בסוף דבריו בשם מורו הגאון ר' יוסף שלום אלישיב שליט"א דס"ל שעל פי שורת הדין "מותר להפיח בסוכה כיון שדרכו של האדם בכך לא הוי ביזוי מצוה", מכל מקום העתקתי דבריו להורות איך שכל מי אשר נגע יראת ה' בלבבו, יבין וידע (גם ע"פ המבואר בנגלה דתורה) עד כמה יש להזהר בקדושת הסוכה ולחשוש שלא יבא לידי ביזוי מצוה ח"ו.